

Arriba com sempre la tardor, la sala fosca s'emplena de nous títols, i nosaltres continuem fent el que podem per gaudir de bon cinema. Ja se sap que de tot hi ha a la vinya del Senyor, i si be és cert que els estius mai són bones èpoques per trobar sorpreses bones a la cartellera (perquè més aviat és un temps de cinema-crispeta i poc més), enguany sí que hem tingut ocasió de gaudir de dues petites obres mestres.

És clar que, com sempre, les reines han estat pel·lícules intranscendents i de molts efectes especials com *La Momia: La Tumba del Emperador Dragón* (*The Mummy: Tomb of the Dragon Emperor*, Rob Cohen, 2008), tercera (o quarta, se gons es miri) part de la saga protagonitzada per Brendan Fraser i que en aquesta ocasió porta música de Randy Edelman, un compositor ben prolífic que pot estar content de recollir l'herència de grans mestres com Jerry Goldsmith (que li va posar música a aquella primera *La Momia* —*The Mummy*, Stephen Sommers, 1999—), Alan Silvestri (que es va fer càrrec d'*El Regreso de la Momia* —*The Mummy Returns*, també Stephen Sommers, 2001—), o fins i tot, John Debney (l'encarregat de la música d'aquella altra història relacionada amb la saga, *El Rey Escorpión* —*The Scorpion King*, Chuck Russell, 2002—). Tot s'ha de dir, no son pel·lícules d'acció de les dolentes, encara que per descomptat no es poden comparar amb la gran *Indiana Jones y el Reino de la Calavera de Cristal* (*Indiana Jones and the Kingdom of the Crystal Skull*, Steven Spielberg, 2008, amb música, és clar, del mestre John Williams), estrenada gairebé al principi de l'estiu i font inspiradora de tot aquest tipus de productes. I, per cert, a Fraser també l'hem pogut veure a altre film semblant, l'enèsima versió de *Viaje al Centro de la Tierra* (*Journey to the Center of the Earth*, Eric Brevig, 2008), que ha comptat amb música d'Andrew Lockington.

Però deixant de banda altres temes, com per exemple la doble aparició del sempre prolífic Danny Elfman (a *Hellboy II: El Ejército Dorado* —*Hellboy II: The Golden Army*, Guillermo del Toro, 2008— i a *Wanted*, Timur Bekmambetov, 2008—, dues pel·lícules bastant intranscendents però amb una partitura ben potent cadascuna) o la magnífica *Che, el Argentino* (*Guerrilla*, Steven Soderberg, 2008, amb una meravellosa música del nostre Alberto Iglesias que fa olor a proposició a l'Oscar una vegada més i fins i tot tal vegada de premi), ens podem concentrar en les dues joies que hem pogut gaudir aquest estiu tan calorós.

Per una banda, la fosca *El Caballero Oscuro* (*The Dark Knight*, Christopher Nolan, 2008), nova visió d'un heroi de còmic tan especial com és Batman, i on han tornat a fer feina plegats dos mestres com són Hans Zimmer i James Newton Howard (ja ha-

vien fet a quatre mans la partitura per l'anterior film del personatge, *Batman Begins*, Christopher Nolan, 2005). Sens dubte, és un bon exemple de com de vegades és ben cert allò de que la unió fa la força, perquè ambdós han aconseguit un treball vertaderament inoblidable, la qual cosa també es pot dir de la pel·lícula, encara que no tingui res a veure amb aquell ja llunyà *Batman* (Tim Burton, 1989, amb inoblidable música de Danny Elfman) precisament perquè és un film completament distint.

I l'altra pel·lícula que ha agradat a tothom i ens ha tornat a demostrar que a Disney (i a Pixar, és clar) continuen fent obres magnífiques, ha estat la dolça *Wall-E* (Andrew Stanton, 2008), un film d'animació amb un missatge ecologista i reciclador barrejat amb humor agredolç, i tot això perfectament agomolat per les sàvies notes d'un professional com és Thomas Newman. Tenint en compte que el pobre Newman és l'etern proposat als Oscar, i que a l'Acadèmia de Hollywood sempre han afavorit a la companyia de dibuixos animats, potser enguany s'emporti el premi d'una vegada i tampoc no serà immerescut, de cap manera. ■

The Mummy: Tomb of the Dragon Emperor